

Vůdce ruské opozice Navalnyj je v bezvědomí. Otrávil ho, tvrdí jeho mluvčí

O víkendů do Česka dorazí studená fronta, která utne tropické teploty

Velký solární podvo Láciné šunty vydáv výkonné panely, na stát

Komunista Ondráček opisoval ve své disertační práci, bral si celé odstavce

9. října 2019, aktualizováno 9:56

Komunistický poslanec Zdeněk Ondráček opisoval ve své disertační práci, díky níž na Univerzitě Palackého v Olomouci v roce 2011 získal doktorát. Přebírá v ní doslovně celé pasáže prací jiných studentů, aniž by je citoval a uváděl jako zdroj. MF DNES našla několik těchto pasáží, sám Ondráček se redakci nevyjádřil. Na Facebooku jen uvedl, že plagiátorstvím mu je vyhrožováno už delší dobu.

Poslanec KSČM Zdeněk Ondráček | foto: Dan Materna, MAFRA

Ondráček ve své práci nazvané *Násilí jako sociálně patologický jev* v rodině hojně cituje odborné publikace a analýzy, přebírané pasáže označuje uvozovkami a zvýrazňuje kurzívou. Mezi citovanými pasážemi si však vypomáhá celými odstavci doslovně opsanými z jiných studentských prací, případně jen tu a tam lehce pozmění slovosled, vymění či přidá slovo.

Redakce MF DNES našla v jeho disertační práci osm shodných pasáží. Některé mají jen jeden odstavec, jiné jsou na celou stranu.

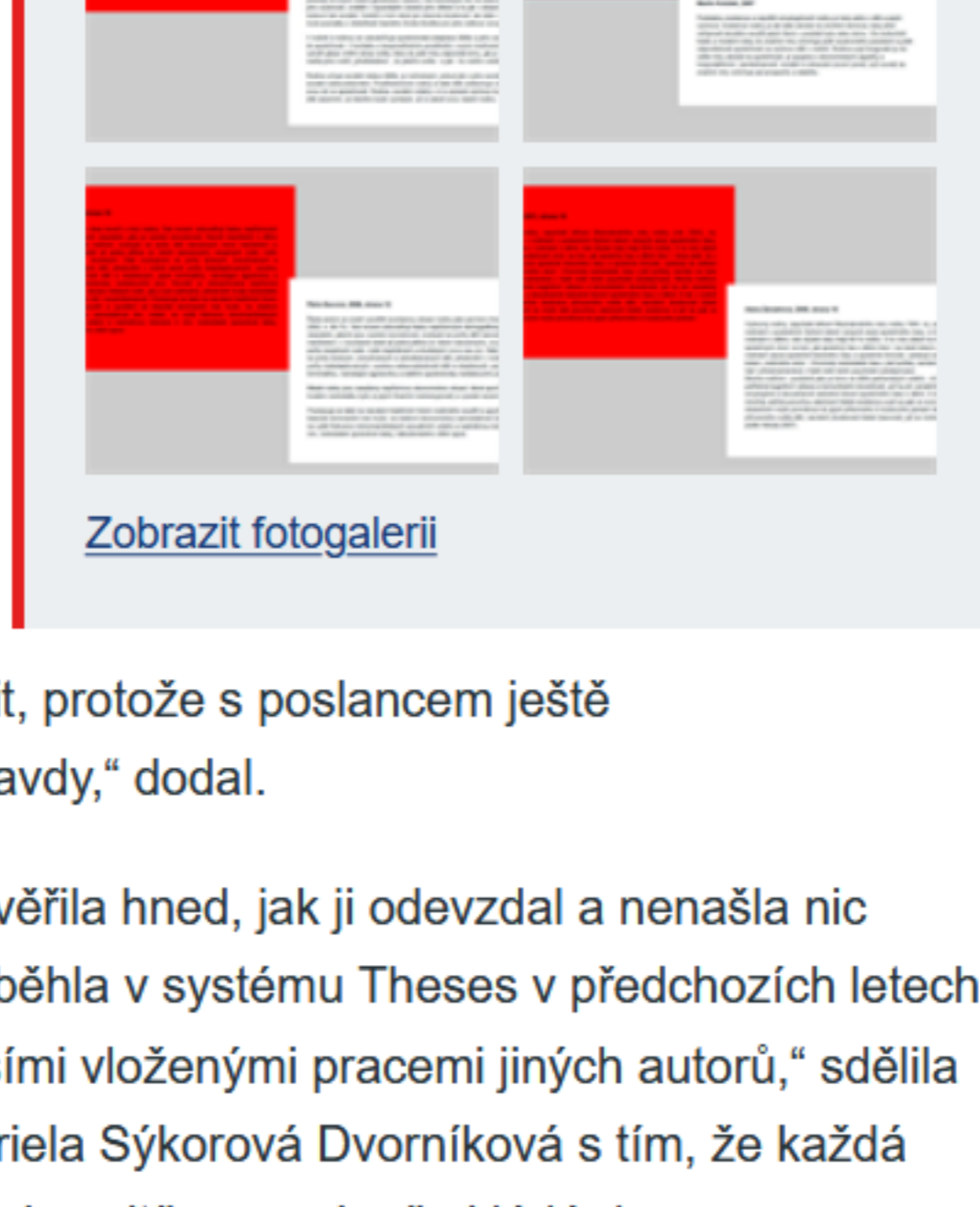
A ty už poslanec nijak neoznačuje, necituje, neuvádí je ani v závěru svého disertačního textu v seznamu použitých zdrojů. Nepřiznává, že je vytvořil někdo jiný, vydává je za své. Nejde přitom o odborné statě, ale o běžné věty studentů.

Navlas stejné věty

„Rodina určuje sociální statut dítěte, je rozhodující, pokud jde o jeho sociální prestiž a sociální sebevědomění. Prostřednictvím rodiny si také dítě uvědomuje své místo a svou roli ve společnosti. Rodina, sociální vztahy v ní a způsob výchovy budou pro dítě zázemím, ze kterého bude vycházet, až si založí svou vlastní rodinu,“ píše Michaela Žerovnická v diplomové práci *Dítě v neúplné rodině*, kterou obhájila na pedagogické fakultě Technické univerzity v Liberci šest let před Ondráčkem.

Navlas stejné věty má v disertační práci i Ondráček. A to je jen jeden příklad z mnoha.

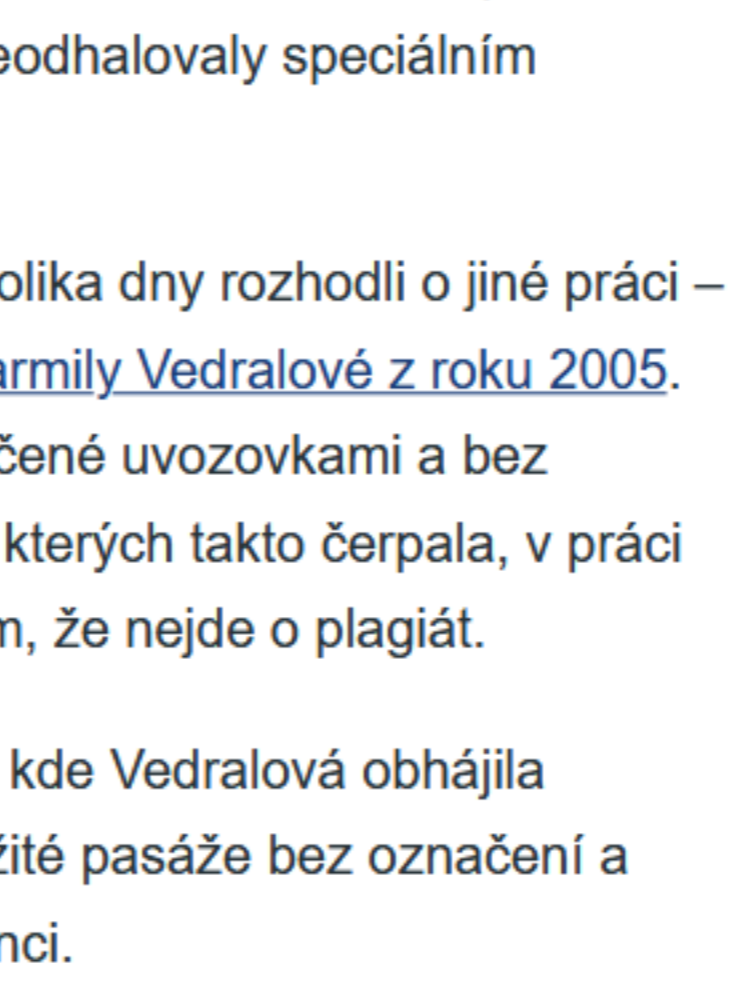
Sám Ondráček se k tomu zatím nevyjádřil. Mobil nebral a na dotazy zasláné v SMS, proč opisoval cizí texty a zda z toho vyvodí pro sebe nějaké důsledky, neodpověděl. Na Facebooku vydal vyjádření, ve kterém píše, že plagiátorstvím mu je vyhrožováno přes tři roky a vzkázal: „Zatím zůstávám v klidu a řeším další právní kroky na svoji obranu.“ Předseda KSČM Vojtěch Filip řekl, že se k tomu nemůže vyjádřit, protože s poslancem ještě nemluvil. „Nevím, co je na tom pravdy,“ dodal.

Univerzita tvrdí, že jeho práci prověřila hned, jak ji odevzdal a nenašla nic podezřelého. „Kontrola práce proběhla v systému Theses v předchozích letech, v té době neodhalila shodu s dalšími vloženými pracemi jiných autorů,“ sdělila mluvčí Univerzity Palackého Gabriela Sýkorová Dvorníková s tím, že každá závěrečná práce na olomoucké univerzitě se povinně vkládá do programu na odhalování plagiátů Theses od roku 2011.

Když ji reportér MF DNES seznámil s tím, co redakce v Ondráčkově disertační práci našla, mluvčí Sýkorová odpověděla: „Ve Vámi uvedených příkladech se jedná o porušení citačních pravidel (neuvádí se zdroj, citace není označena uvozovkami, parafráze s minimální úpravou citace). Nicméně je třeba zevrubně analyzovat celou disertační práci.“ Na dotaz, zda tedy univerzita prověří ještě jednu Ondráčkovu práci, doplnila: „Ano. Tak do měsíce by mohl být výsledek.“

Shodou okolností právě na olomoucké univerzitě se loni v září rozhodli zkontrolovat desítky závěrečných prací. Byla to reakce na loňské kauzy tehdejší ministryně spravedlnosti **Tatány Malé** (ANO) a ministra práce a sociálních věcí **Petra Krčála** (ČSSD), kteří po plagiátorských aférách rezignovali. Byť jen Krčál přípouštěl pochybení, Malá vinu odmítala. Oba odevzdali své práce v době před rokem 2008, kdy se ještě plagiáty neodhalovaly speciálním softwarem.

Právě na univerzitě v Olomouci navíc před několika dny rozhodli o jiné práci – diplomové vládní protidrogové koordinátorky **Jarmily Vedralové z roku 2005**. Také v ní byly doslovně převzaté texty, neoznačené uvozovkami a bez odpovídajících komentářů. Nicméně zdroje, ze kterých takto čerpana, v práci uvedla, proto vedení školy uzavřelo případ s tím, že nejde o plagiát.

Ke stejnému závěru došla i Univerzita Karlova, kde Vedralová obhájila bakalářskou práci v roce 2001. I v ní měla použité pasáže bez označení a zdroje neuváděla v textu, ale aspoň na jeho konci.

Program proti opisování

Univerzita Palackého v Olomouci používá na odhalení plagiátů počítačový program Theses.cz, který porovnává studentské práce mezi sebou i se zdroji na internetu. Používá ho 23 veřejných vysokých škol.

Software najde všechny shodné pasáže textů, tedy i ty, které autor správně cituje a zdrojuje. Je tudíž na vedoucím diplomové a bakalářské práce, nebo vedoucím katedry v případě disertačních prací, aby posoudil, jestli jde o zcizené věty, jež dotyčný vydává za své.

„V případě, že vedoucí práce vyhodnotí práci jako plagiát až po jejím odevzdání, informuje vedoucího pracoviště a předkládá podnět disciplinární komisi. V případě, že oponent zjistí, že se jedná o plagiát, nedoporučuje práci k obhajobě a informuje vedoucího pracoviště, který dává podnět komisi,“ popsala mluvčí olomoucké univerzity Sýkorová. Disciplinární komise pak rozhoduje, zda viníka připustí k obhajobě takové práce.

Ondráček, 2011, strana 17   Michaela Žerovnická, 2005, strana 17-18

Rodina má pro dítě nezastupitelný význam. Dítě se do ní rodí, dostává od ní či přesněji od svých rodičů genetickou výbavu, má rozhodující vliv na celkový rozvoj jeho osobnosti, zvláště v nejrannějším období jeho dětství a to jak v oblasti tělesné, duševní tak sociální. Svědčí o tom nikoli jen obecná zkušenost, ale stále více nové a nové poznatky o důležitosti časného života člověka pro jeho celkový vývoj.

V rodině a rodinou se uskutečňuje společenská adaptace dítěte a jeho začleňování do společnosti. V kontaktu s bezprostředním prostředím i svými možnostmi si dítě vytváří jakýsi vnitřní obraz světa, který do jisté míry odpovídá tomu, jak je mu okolní realita jeho rodiči „předkládána“, do jakého světa - a jak - ho rodiče uvádějí.

Rodina určuje sociální status dítěte, je rozhodující, pokud jde o jeho sociální prestiž a sociální sebevědomění. Prostřednictvím rodiny si také dítě uvědomuje své místo a svou roli ve společnosti. Rodina, sociální vztahy v ní a způsob výchovy budou pro dítě zázemím, ze kterého bude vycházet, až si založí svou vlastní rodin.

Ondráček, 2011, strana 17   Martin Kotůlek, 2007

Podstatou existence a největší smysluplnosti rodiny je tedy péče o děti a jejich výchova. Existence rodiny je ale také závislá na utvoření domova, tedy před veřejností skrytého soužití jejích členů v podobě bytu nebo domu. Vliv kulturních tradic a moderní doby do značné míry ovlivňuje práh soukromého působení a práh odpovědnosti společnosti za výchovu dětí v rodině. Rodina a její fungování je do velké míry závislá na společnosti, je spojena s ekonomickými aspekty a hospodářstvím, zaměstnaností, sociální a zdravotní úrovní země, což rovněž do značné míry ovlivňuje její prosperitu a stabilitu.

Ondráček, 2011, strana 18   Alena Zerzáňová, 2008, strana 18

Výzkumy rodiny, započaté během Mezinárodního roku rodiny 1994, mj. potvrdily, že v rodinách v posledních čtyřech letech významně ubylo společného času, a to zejména v rodinách s dětmi, kde úbytek času trápí 60 % rodičů. O to více záleží na kvalitě společných chvil, na tom, jak společný čas s dětmi tráví. I po šesti letech platí, že v rodinách ubývá společně tráveného času a společné činnosti, vytrácejí se setkání kolem „rodinného stolu“. Chronický nedostatek času („teď počkej, nemám na tebe čas“) předznamenává v řadě rodin terén psychické vzájemné podpory. Mnoha rodičům - podobně jako je tomu ve sféře partnerských vztahů - chybí potřebná kognitivní výbava a komunikační dovednosti, jež by jim usnadnily smysluplné a oboustranné radostné trávení společného času s dětmi. A tak v rodině mnohdy začíná průchemnou existenci a jež se pak ve svých důsledcích může promítnout do jejich životního či budoucího jednání destrukce přirozeného světa dětí, narušení zkušenosti lidské časovosti, jež se může stát. (volně podle Heluse,2007)

Ondráček, 2011, strana 18   Petra Nucová, 2006, strana 12

Řada autorů se snaží vysvětlit současnou situaci rodiny jako její krizi (Havlík, Kofa, 2002, s. 68-73). Toto tvrzení zdůvodňují řadou nepřiznivých demografických ukazatelů, jakými jsou vysoká rozvodovost, zvyšující se počty dětí narozených mimo manželství (v současnou dobu až jedna pětina ze všech narozených), zvyšující se počty neúplných rodin, rodin doplněných a družských (www.csu.cz). Dále zvyšujícími se počty týraných, zneužívaných a zanedbávaných dětí, především v rodině samé, počty maladaptovaných, vysokou sebevražedností dětí a mladistvých, jejich kriminalitou, narůstající agresivitou a dalšími společensky nežádoucími jevy.

Mladé rodiny jsou zasaženy nepřiznivou ekonomickou situací, která spočívá v trvalém nedostatku bytů (a jejich finanční nedostupnosti) a vysoké nezaměstnanosti.

Poukazuje se také na narušení tradičních forem rodinného soužití a upuštění od klasické dominantní role muže, na relativní ekonomickou samostatnost žen, matek, na vyšší frekvenci mimomanželských sexuálních vztahů a nadměrnou toleranci k nim, nedostatek manželovské lásky, náboženského citění apod.

Ondráček, 2011, strana 25   Přeformulováno, bez zdroje z (VOŇKOVÁ, 2004, s. 55-62)

Obecně autoři míní, že kdomácímu násilí vede vztahová nespokojenost, negativní hodnocení partnerova/partnerčina chování, nevyrovnané mocenské rozložení sil, konfliktní životní styl s častými rozeprávkami a útoky vedoucími ke snižování sebeuctví. Čím nižší je sebedůvěra partnera, čím vyšší je pravděpodobnost agresivní reakce. Tu může provokovat i mírné jednání druhé strany, zvláště půjde-li o otázky peněz či sexu.“

Ondráček, 2011, strana 55   Lucie Minaříková, 2009, strana 11

Mýtus o typické oběti - Laická veřejnost věří, že oběťmi se mohou stát pouze pasivní, závislé, nesamostatné „putky“, které si vše nechají líbit. Pravdou je, že neexistuje typická oběť domácího násilí. Každý partner, muž i žena, může sklouznout do pozice týrané oběti.

Mýtus o vině oběti - Tento stereotyp předpokládá, že každé domácí násilí musí mít svou jasnou instrumentální příčinu nejlépe v násilných komunikacích s partnerem. Oběť zřejmě provokuje svého partnera k násilným výbuchům. Pravdou je, že nikdo nemá právo svého partnera týrat násilím.

Ondráček, 2011, strana 56   Jan Hron, 2010, strana 14

Důvodů, proč oběti neopustí svého partnera je celá řada. Oběti věří slibům pachatelů, kteří se po útocích omlouvají. Oběti nechtějí rozdělit rodinu, nemají kam jít, bojí se dalších výhrůzek a napadání od agresora. Jsou ekonomicky závislé.

Ondráček, 2011, strana 90   Jan Hron, 2010, strana 31

Jedná se o občanské sdružení, které bylo založeno v roce 1992. Jeho posláním je pomoc obětem trestné činnosti. Poskytuje bezplatné, odborné a diskrétní služby obětem a svědkům trestné činnosti. Celkem je v České republice zřízeno sedm poraden, ve kterých pracují bez nároku na odměnu právníci, psychologové, sociální pracovníci a lékaři. Tito poradci poskytují obětem a svědkům trestné činnosti právní informace, rady a psychologickou podporu. Pokud klient trvá na své anonymitě, je toto přání respektováno.

S každou přítomnou osobou je sepsán ze začátku záznamový list, ve kterém jsou získány údaje o klientovi, zda přišel sám nebo v doprovodu jiné osoby, vztah k trestné činnosti, druh trestné činnosti. Dále je zjištěno v záznamovém listu, zda se jedná o domácí násilí, dle znaků diagnostické pomůcky SARA DN. V záznamovém listu je dále vypsan stručný popis události a problémy klienta, na co si stěžuje, se čím vztahuje pomoc. Tento záznamový list je uložen v Bílém kruhu bezpečí pro pozdější potřebu, a to především pro použití při opakované návštěvě klienta a dále v anonymizované podobě jako podklad pro různé statistiky.

S klientem je po sepsání záznamového listu provedena odborná konzultace, která vede k snaze vyřešit problém klienta, právními informacemi a radami.

O tom, jak se klient po této odborné službě zachová, je již v Bílém kruhu bezpečí nedozví, pokud jím to klient sám neřekne. Zda provedl vše, jak mu pracovníci Bílého kruhu poradili nebo si zvolil svoji cestu. Klient se může na Bílý kruh obrátit i vícekrát, má-li s nějakou věcí problém. V rámci nadstandardní pomoci, je možno dohodnout doprovod k soudu, návštěvu klienta v nemocnici, je-li upoután na lůžko apod.

Autoři: Artur Janoušek, Karolína Bulisová